

INDEX RERUM,

Guardianus an dispensare valeat, aut frater Minor si executor testamenti. l. 6. c. 11. n. 24.

H

Habilitas personae, aut licentia, ubi est de substantia actus, non satis est eam subsequi, sed debet adum praecedere. l. 7. c. 8. n. 59.

Habitus professorum quando tempore morbi assumitur, aut post religionis votum, an petatur tridui perseverantia. l. 5. c. 3. n. 26.

Habitus susceptio praemissa novitatus anno inducit ratiocinam professionem obligantem ei speciali religioni. ibid. num. 27.

Habitus dimissio, vel detentio nihil refert ad veram apostasiam, sed eam solus animus recedendi in perpetuum ab instituto religio constituit. l. 6. c. 8. n. 5.

Habitus dimissio proprie dicitur, quando fit mutatio in alium habitum ad le occultandum. l. 6. c. 8. n. 51.

Habitus monachum non facit, sed regulae monachae professio. l. 6. c. 8. n. 4.

Habitus novitiorum susceptio cum ad nihil obliget, non impedit matrimonium contrahendum. l. 5. c. 4. n. 104.

Habitus regulare gestare tenetur debito legali religio creatus Episcopus. l. 6. c. 6. n. 22. An incurrat excommunicationem cap. 2. ne cler. vel monachi, in 6. illum omitendo. ibid. n. 23.

Heres.

Heres institutus, aut legatarius si prius obeant, quam professus, an callentur hereditas, & legata, & pertineant ad monasterium succedendi capax. lib. 7. cap. 3. numero 55.

Heredes institui, & legatarii possunt, qui in Societate JESU sola biennii vota emittunt. l. 7. c. 27. n. 2.

Hereditas.

Hereditas an possit dari donatione causa mortis; vel codicillo. l. 7. c. 2. n. 47.

Hereditatis pars an possit dari extra testamentum. ibid. numero 48.

Hereditas an possit pacto dari favore pie cause, & privilegio militum in hoc gaudeat. ibid. n. 50.

Hereditatis paternae renunciatio, & cuiuscumque juris, & actionis facta in Societate JESU absque consensu parentum, an valeat, five fiat in favorem Societatis, five communitatis pie; vel privati. ibid. n. 53.

Hereditas delata monacho, an acquiratur immediate monasterio absque monachi additione. l. 7. c. 12. n. 35.

Hereditas, cum sit nomen juris, potest esse sine aliquo corpore. l. 7. c. 8. n. 43.

Hereditatis persona vivens renunciatio non valet absque eius consensu. l. 7. c. 2. num. 1. An tantum solemnium testamento dari possit. ibid.

Hereditas futura an possit hypothecae subici. ibid. n. 5.

Hereditate sperata an possit quispiam in testamento disponere. ibid. n. 8.

Hereditatis spes in filiis an sit probabilis, & in iure considerabilis. ibid. & seqq.

Hereditas nihil aliud est, quam successio in ius universum. l. 7. c. 1. n. 31.

Hereditas, & legata an debeantur a die professionis, quando monasterium est incapax succedendi. l. 7. cap. 3. numero 68.

Hereditatis additione quasi contrahit haeres cum legatariis. l. 6. c. 11. n. 32.

Hereditatis tacita ademptio nunquam praesumitur, ubi potest alia conjectura capi. l. 7. c. 3. n. 3.

Hereditatis parentum renunciatio non potest succedere circa ipsorum testamentum; nec ab intestato. l. 7. cap. 7. num. 1.

Hereditatem paternam, & quicquid aliud undecumque acquirat religiosus Episcopus, acquirat suae Ecclesiae, cum sola libera administratione. lib. 6. cap. 6. n. 10.

Heresi.

Heresim incidentem monacho, an monasterium amittat bona delata ipsi monacho. l. 7. c. 12. n. 54.

Hermaphroditus.

Hermaphroditus professio in monasterio virorum emissa valebit, si sexus virilis in eo praevalet: scus autem si in monasterio monasterio sit emissa. l. 5. c. 4. n. 41. Judicatur vir, vel femina iuxta sexum in eo praevalet; & si uterque sit aequalis, iudicatur aequae vir, & femina. ibid.

Hermaphroditus nunquam admittendus ad monasterium etiam sexus in eo praevalet. ibid. Ubi & quantum inde periculum peccandi esset aliis religiosis. Si tacito defectu ingrederetur in religionem sexus praedominantis, & ita valeret eius professio, an iusta esset causa expellendi impetrata Pontificis licentia, vel etiam non impetrata. ibid. Expulsus sub cuius obedientia esse debeat. ibid.

Horti.

Horti, quos religiosi in suis monasteriis habent, an com-

prehendantur nomine monasterii, & ita sit interdictus ingressus famularum ad illos. l. 6. c. 17. n. 14.

I

Ignorantia crassa, & supina excusat, quando canon punnit scienter facientem, aut praesumentem aliquid facere. l. 6. c. 8. n. 43.

Ignorantia crassa quod fit, dicitur quidem ignoranter fieri, non tamen praesumentem, nec cum legis contemptu. ibid.

Ignorantia omnis culpabilis supponit necessarium praecedisse aliam dubitationem circa legem, alias erit invincibilis. ibid. n. 44.

Ignorantia qualis excuset ne dicatur temeraria legis transgressio. l. 6. c. 8. n. 42.

Ignorantia quae non ingentem temeritatem claudit, excusat a poena praesumentibus imposita. l. 6. c. 14. n. 49.

Ignorante, aut contradicente monacho, an integrum sit monasterio adire haereditatem. l. 7. c. 12. n. 39.

Illegitimus non potest ordinari, nisi religiosus fiat. l. 5. c. 5. num. 12.

Immobilia possidere omnibus mendicantibus est a Tridentino concessum, praeterquam Minoribus de observantia, & Capucini Divi Francisci. lib. 7. c. 12. n. 1.

Immunitas non praestat actus omnino irritus, neque aliquid conferit. l. 6. c. 8. n. 7.

Impedimentum non praestat, quod de iure non fortitur effectum. l. 7. c. 11. n. 8.

Impedimentum triplex esse potest, quod admittenda praestantioni obstat. l. 6. c. 7. n. 53.

Imperatores, Imperatorum leges mentionem facientes clericorum, non habent vim ex iurisdictione Imperatorum flauerunt, sed ex tacita approbatione Pontificum, & Ecclesiae. l. 7. c. 9. n. 4.

Impetratio beneficii secularis motu proprio concessa regulari, an valeat, non facta mentione qualitatis beneficii. l. 7. c. 29. n. 83.

In impetratione beneficii regularis, aut secularis, aut valida fiat, an oporteat exprimere, an sit manuale, aut perpetuum. l. 7. c. 29. n. 105.

Improprietas sunt restringendae, nec trahendae ad consequentiam. l. 7. c. 16. n. 29.

Incorrigibilis quando fit dicendus religiosus. l. 6. cap. 9. numero 4.

Indulgentia plenaria conceditur ex Christi, & Sanctorum satisfactione in thesauro Ecclesiae deposita, eam applicante eius dispensatore summo Pontifice lib. 5. cap. 5. numero 6. Ad sui operum valorem desiderat causam proportionatam, & opus aliquod iungi, adeo ut si alterutrum desit, aut non valeat indulgentia, aut tantum valeat, quantum est pondus illius operis, & causae. ibid.

Indulgere monacho an possit Pontifex, ut possit testamentum ante professionem factum revocare. lib. 7. cap. 11. num. 13.

Infantes nondum rationis usum adepti, an possint in monasterium monasterio recipi. l. 6. c. 16. n. 4.

Infamis nequit esse Abbas, neque Abbatisa. lib. 5. cap. 5. num. 24. Idque extenditur sine infamia sine juris, five facti. ibid.

Ingratitudo filii, quae causa est exheredationis, aboletur per professionem. l. 5. c. 5. n. 9. & 32.

Ingressus in monasteria monialium quibus interdicitur. l. 6. c. 16. n. 2.

Ingressus religionis in iure dicitur per solam professionem, quia cum effectu eam quis ingreditur, lib. 5. cap. 5. numero 12.

Inhabilitas an poena privativa sit, quae nulla executione indiget. l. 6. c. 15. n. 64. & 65.

Inhabilitatis cessatio non efficit, ut convalescat prior actus irritus. l. 7. c. 8. n. 59.

Inhabilem se efficere ad actus legitimos non potest quispiam propria auctoritate, nisi iuris humani auctoritas accedat. l. 5. c. 1. n. 6.

Inhabilitas quomodo confurgat in solemnium paupertatis voto, ad acquirendum dominium, illudve transferendum. ibid.

ET VERBORUM.

Inobedientia, quae ex solo contemptu, aut ex alia extrinseca circumstantia est mortalis, an censetur reservata, quando reservatur peccatum inobedientiae. lib. 6. cap. 4. num. 72.

Instrumenta nova si conficiat monachus, qui in saeculo erat tabellio, an sint valida. lib. 6. c. 13. n. 47. Vetera instrumenta, quae in saeculo fecerat, potest post professionem complecti. ibid. n. 49.

Instituendi ius competens Episcopo, an transeat in monasterium cum iurepatronatus. l. 7. c. 14. n. 9.

Intentio donantis qualis praesumatur in dubio, ut revocetur donatio, aut renunciatio, professione non sequitur. l. 7. c. 1. n. 4.

Intentio sola non servandi tria vota, quantumcumque verbis expressa, non reddit irritam professionem. l. 5. c. 4. num. 101.

Intentio recta an desideretur, ne cedat in detrimentum religionis decessit, ut transeat ad arctiorem liceat. l. 6. c. 7. num. 11.

Interpolatio si modica sit, an impedit continuationem ad legitimum novitatum petitam. l. 5. c. 4. n. 32.

Interpretationem dubiam, & obscuram suae voluntatis in testamento non satis explicitam, an integrum sit professio facere. l. 7. c. 11. num. 16.

Irregularitas nulla, praeter expressam iure, quae efflora ex natalium defectu, eo quod quispiam illegitimus sit, delectur per religionis professionem. l. 5. c. 5. num. 9. Cessat quoad ordines suscipiendos, ita ut absque omnia alia dispensatione possit professus ad omnes etiam sacros ordines promoveri. ibid. Hoc professionis privilegium intelligitur de omnibus illegitimis. ibid. An etiam per illam aboletur irregularitas quoad ordines iam suscepti usum. ibid. num. 10.

Irregularitas orta ex defectu natalium an aboletur per novitatum, ibid. num. 11.

Irritari solent testamenta per aputuram in vita factam, nisi ex testatoris voluntate aperiantur. lib. 7. cap. 2. numero 89.

Iudex secularis nullam iurisdictionem habet in monasteria, eorumque monachos. l. 6. c. 13. num. 51.

Iudicem adire, petendo terminum non allegando iura partis, an sit advocare. l. 6. c. 13. num. 28.

Judicium agitatum cum monacho absque superioris licentia in casibus, in quibus nequit agere, aut se defendere, est nullius momenti. l. 6. c. 12. num. 12.

Judicium ut legitimum sit quibus constare debeat, ibidem.

Judicandum in dubiis opinionibus pro Ecclesia, & religione. l. 7. c. 3. num. 60.

Jurandi consuetudo etsi non possit dici peccatum lethale; at negligentia ejus extirpanda; animadvertit perjuriorum periculo inde confurgenti, est lethalis, l. 6. cap. 4. num. 21.

Juramentum sequitur naturam primordiale contractus, cui accedit, l. 7. c. 2. num. 18.

Juramentum fidelitatis debitum monasterio ratione feudi accipiendum, an liceat Abbatibus e monasteriis egredi, l. 6. c. 15. num. 51.

Juramenta five personalia, five realia soli Deo emissa, rationem voti induunt, nec per illa ius tertio acquiritur, l. 5. c. 5. num. 44. Juramentum si esset homini praestitum, & ab eo acceptatum, non possit in religionis professionem commutari. ibid. num. 45.

Jurisdicchio Pontificis non est solum ad cogendos religiosos poena temporalis carceris, ut flagellorum, aut alia simulatione ad servandam regulam, sed etiam spirituali excommunicationis, l. 5. c. 1. num. 20.

Jurisdicchio actus soli exerciti ad suspensio denunciatio sunt irriti, l. 5. c. 4. num. 79.

Jurisperiti nonnulli incaute appellat apostatam religiosum, qui ita sine religionis habitum alio cooperit, ut exteriori non appareat, l. 6. c. 8. num. 5.

de iustitia commutativa ratione magis est esse ad alterum quam de ratione misericordiae, l. 6. c. 11. num. 54.

Jus nominandi ad emphyteosim pertinet ante ingressum religionis, an perseveret in novitio, aut in eo, qui emittit vota biennii in Societate JESU, l. 7. c. 14. num. 14.

Jus nominandi ad emphyteosim an transeat ad monasterium

succedendi capax, & translato monacho ad aliud monasterium, transeat cum illo, & eo mortuo pereat, ibid. num. 17.

Jus succedendi, & jus rumpendi sunt connexa, & tamquam connexa se habent in actu, & privatione, l. 7. c. 3. num. 84.

Jus patronatus personae professi annexum, an extinguatur morte illius, l. 7. c. 14. num. 6.

Jus votorum ad majoratum qualiter sit conditionale, ibidem.

Jus civile non potest praedictum aliquid ad pia causa afferre, l. 7. c. 2. num. 59.

Jus usufructus alienans usufructuarius an eo ipso illud amittat, & ad dominum proprietatis redeat, l. 7. cap. 13. num. 20.

Jus revocandi donationes est personale, nec transit ad haeredes donantis, nec ad fiscum, l. 7. c. 11. num. 11.

Jus usufructus cum sit personalissimum, an possit in monasterium tranfire, l. 7. c. 13. num. 47.

Jus patronatus an transeat ad secundogenitum, primogenito patrono praesente, l. 7. c. 14. num. 3.

Juri civili qui operam dedit religio potest in eo ad doctoratum promoveri ex superioris licentia, l. 6. cap. 14. num. 45.

Juris civilis sola auditio, aut medicinae exeundo claustrum religiois prohibetur. ibid.

In jus & potestatem superiorum religiois quomodo transeat religiosus, l. 5. c. 1. num. 21.

Jura omnia de religionis ingressu loquentia, intelliguntur de ingressu per religionis professionem, ibid. num. 22.

Juris correctionem vitandam iura omnia clamant, l. 5. cap. 3. num. 33.

Jura monachi per professionem extincta, minime possunt in monasterium tranfire, l. 7. c. 11. num. 12.

L

Labore.

Labore corporali incumbere qui negarint licere religiois, l. 7. c. 24. num. 1.

Labore corporalis ad tria potissimum ordinatur, ibid. n. 2.

Laicus.

Laicus an possit ex commissione potestatis acceptare professionem, illam admittit, sicut potest beneficium nomine alieno acceptare; & procurator esse in causa spirituali, l. 5. c. 4. num. 77.

Legatus.

Legatus Pontificis non potest efficere simplices religiois capaces delegationis ad litteras Pontificis exequentes, l. 6. c. 13. num. 76.

Legatus a latere an possit unire beneficia provinciae suae legationis, l. 7. c. 29. num. 157.

Legatum.

Legatum relictum monacho ea conditione, ut ad ipsum, & non ad monasterium pertineat, & ut Abbas non possit auferre, an valeat, l. 7. c. 7. num. 2. & 3.

Legatum an possit expendi a religio in quocumque usum, quando sic disposuit testator, ibid. n. 8.

Legatum an valeat, aut incurrat poena, quando testator addit, ut si monasterium seiscisciverit, amittat legatum, ibid. num. 15.

Legatum annuum relictum monacho in saeculo, an cesset professione in religione incapaci succedendi, l. 7. c. 13. num. 54.

Legatum relictum pro moniali, & famula, qualiter debeatur monasterio, l. 7. c. 26. num. 3.

Legatum relictum monasterio cum onere admittendi quotannis monalem, an valeat, ibid. num. 4. & 5.

Legatum annuum pro studio fratrum Minorum, an repugnet eorum mendicitati, l. 7. c. 26. num. 45.

Legatum factum a novitio an revocetur eo ipso quod religio egreditur, vel tempore novitatus moritur, l. 7. c. 3. num. 13.

Legatum, & hieicommissum relicta monacho, an acquirantur monasterio absque facto monachi, l. 7. cap. 12. num. 38. & seqq.

Legatum usufructus omnium bonorum factum uxori, an valeat in praesidium filiorum, & censetur compensari cum proprietate quinti, l. 7. c. 13. num. 43.

ad Legatum annuum recuperandum quolibet anno nascitur nova actio, l. 7. c. 15. num. 28.

Legatum implere an teneatur dominus consentum praestans professo testanti de rebus suis, l. 7. c. 8. num. 7.

Legari.

Legari an possit res aliena, l. 7. c. 8. num. 2.

Legitima.

Legitima filiorum tamquam debita praeretur pie causa, l. 7. c. 2. num. 52.

Legitima an statim debeatur filiis patre professo in religione succedendi incapaci, l. 7. c. 10. num. 1.

Legitima an excludatur renunciatio haereditati cum juramento, l. 7. c. 7. num. 4.

Legitima monasterii in regno Castellae, quamnam sit, si testans habeat descendentes: si vero solos ascendentes quamnam, l. 7. c. 3. num. 31.

INDEX RERUM,

Legitima filii usufructus an transeat in monasterium per patris professionem, l. 7. c. 13. n. 74. Legitimum an teneatur professus ascendentibus, l. 7. c. 3. n. 7.

Legitimus.

Legitimus facta per oblationem spurii curae Caesaris non est in usu, l. 5. c. 5. n. 26. Consecratur a Caesare legitimum in illius oblationis praemium, ibid.

Legitimus.

Legitimus retinet omnia sui haereditas jura, rumpitque parentum testamentum, in quo praeteritur, l. 7. c. 9. n. mero 17.

Leo X.

Leonis X. privilegium, quo concessit, transeuntem de una religione ad alteram, posse aucte probationis annum profiteri, de consilio dixerunt monasterium in quo proficitur, cessavit per non utrum, atque per Tridentini decretum ablatum est, l. 5. c. 4. n. 12.

Leo X. quid concesserit fratribus Minoribus quoad ingressum in monasteria monialium, l. 6. cap. 16. n. 19. Convalescentes eorum Praetori cur non indigeant licentia Provincialium ad hunc ingressum, ibid. Eius indulgentiam an sit revocatum per motum proprium Gregorii XIII. ibid.

Lex.

Lex posterior generaliter, & indistincte loquens, limitanda est per specialem antiquiorem, & juxta illam intelligenda, nisi expressis verbis illi contradicat, l. 7. cap. 7. n. 34.

Lex, & statutum excludentia foeminas propter masculos, an ligent foeminas, quae tunc sunt moniales, l. 7. c. 12. n. 19.

Lex generalis posterior est non intelligatur regulariter derogare legi speciali priori; at id fallit quando contrarium constat ex legis generalis intentione, l. 5. cap. 4. n. 19.

Lex ecclesiastica, vel civilis quando obliget ad culpam mortalem, l. 6. c. 4. n. 24.

Lex civilis an possit aliquid dispendere in iis, quae ad pias causas spectant, l. 7. c. 2. n. 31.

Legem nemo potest imponere, a quo non possit recedere, in Lege civili deficit vis ad disponendum specialiter de clericorum rebus, l. 7. c. 9. n. 4.

Lex omnis an obliget saltem sub veniali quando aliud non constat ex mente legislatoris, ibid. n. 67.

Lex secum habet obedientiam praecipuum, & suapte natura habet vim obligandi sub culpa, nisi legislator contrarium explicet, ibid.

Lex omnis praecipiens aliquid sub poena excommunicationis ferenda, obligat sub peccato mortali, l. 6. c. 4. n. 50.

Leges mixtae obligant transgressores ad culpam, poenales autem ad poenam subeundam, ibid. n. 60.

Leges ecclesiasticae an cum vitae periculo obligent, l. 6. cap. 15. n. 38. & 39.

Leges ad ea quae rara sunt, adnotari non solent, l. 6. cap. 8. n. 51.

Leges civiles nullam de clericis mentionem facientes indistincte ligant clericos, & religiosos, sicut & saeculares, nisi clericis sint praedictae, l. 7. c. 3. n. 20.

Leges omnes ecclesiasticae non obligant ad culpam, nec omnia statuta religionum inducunt obligationem, l. 6. cap. 4. n. 68.

Leges an possint esse non obligantes ad culpam, l. 6. cap. 4. n. 12.

Leges poenales, & odiosae quo eventu ampliandae, l. 6. c. 16. n. 77.

Leges civiles mentionem clericorum facientes, an illos obligent, l. 7. c. 9. n. 6.

Leges sunt interpretandae ex utilitate Reip. non ex legis inspectione, quae in litteris est, l. 6. c. 18. n. 46.

Legislator.

ex Legislatoris intentione an desumenda sit vis obligationis legis, ita ut possit in materia etiam gravi sub solo veniali obligare, l. 6. c. 4. n. 25. & 26.

Levitas.

Levitas, & mala intentio ex quibus conjecetur deprehendantur in transire volenti de religione ad religionem, l. 6. c. 7. n. 12.

Liberi.

Liberos nomine omnes ascendentes clauduntur, l. 7. c. 9. n. 13.

Liberos spurios monachi quando alere teneatur monasterium, l. 7. c. 10. n. 8.

Licentia.

Licentia a Pontifice absolute concessa religioso testandi de bonis, intelligitur ad usus pios, l. 7. c. 8. n. 51.

Licentia virtute concessa monachis ad testandum, non possunt majoratum instituire, ibid. n. 54.

circum Licentias monachis testandi concessas quot maxime observanda, ibid. n. 55.

Licentia specialis an exigatur ad ingressum in monasteria monialium, ibid. n. 28. Et an debeat esse in scriptis, ibid. n. 29.

Licentia solemnitas, ut in scriptis concedenda sit, an ita obliget, ut lethalis culpa sit committere, si causam ingressum legitima sit, atque a legitimo superiori concessa, ibid. n. 30.

Licentia egrediendi a monasterio concessa monialibus, an sit necessario in scriptis concedenda, l. 6. c. 15. n. 29.

Licentia superioris, & utilitas monasterii nisi concurrant, religiosus non potest esse arbiter, l. 6. c. 13. n. 55.

Licentia superioris praesumpta an satis sit, quando non est periculum in mora, sed superior potest commode adiri, l. 7. c. 19. n. 9.

Licentia expressa, aut praesumpta accipiendi, an extendatur ad licentiam expendendi, ibid. n. 6.

Licentiam peti, & obtineri, an sit necessarium, ut licitus sit transitus ad aliteriorem religionem, l. 6. c. 7. n. 32. An ex solo honoris debito ea sit petenda, ibidem n. 33.

Licentiam post transitum ad strictiorem religionem petendo, an satisfiat obligationi petendi, ibid. n. 34. Ea petita an sit expendendum responsum, ibid. n. 35.

Licentiam transitu petens de qua re sit interrogandus, & an teneatur causam transitu superiori aperire, ibid. n. 36.

Licentia transitu denegata, non statim fas est subdito ad strictiorem religionem transire, ibid. n. 37.

Licentia transeundi ad strictiorem religionem a quo petenda, ibid. n. 40.

Licentiam acceptandi officii executoris testamenti potest quilibet superior, etiam immediatus conventus, concedere religioso, l. 6. c. 11. n. 15. Temperari nisi consuetudine, vel statuto aliud caveatur, ibid. n. 16.

Licentia non petita a superiori praesumitur malus animus transentis de religione ad religionem, l. 6. c. 7. n. 13. Quando petita est, & sunt conjecturae malum animum insipientes, sed res manet dubia, non constat an malus, an potius bonus animus praesumendus sit, ibid. n. 14.

Licentia superioris qualis desideretur, & sufficiat, ut religiosus cum illa aliquid accipiens, vel expendens, excusetur a vitio proprietatis, atque voti paupertatis violatione, l. 7. c. 19. n. 2.

Lit.

Lis si intentetur circa professionis valorem, libellus in ipsum monachum formandus est, l. 6. c. 12. n. 4.

Lite contestata si procurator alicuius ingreditur religionem, an possit causam illam prosequi, l. 6. c. 13. n. 26.

Litterae.

Litterae Pontificis solis personis in dignitate constitutis committi valent, l. 6. c. 18. n. 25.

Litterae scribere, aut recipere infimo superiore, an sit contra votum paupertatis, l. 7. c. 18. n. 47.

In Litteris Apostolicis nec una littera superflua esse debet, quin aliquid operetur, l. 6. c. 8. n. 80.

abique Litteris dimissis superioris prioris religionis non est admittendus transiens ad strictiorem religionem, l. 6. cap. 7. numero 39. Illis deficientibus, quid faciendum, ibid.

Locari.

Locari, & hypothecae subici an possit usufructus, l. 7. cap. 13. n. 16.

Lustitania.

in Lustitania, quibus commendatarii permissum est contrahere matrimonium, si sunt veri domini quorumcumque bonorum ante & post professionem acquisitorum, sive ex redditibus commendatarum, sive aliunde, l. 7. cap. 8. n. mero 28.

M.

M.

MACULA quoad actus temporales expiatur per religionis professionem, l. 5. c. 5. n. 27.

Magister.

Magistri nomine, & Doctoris quid intelligatur, l. 6. cap. 8. n. 96.

Malitia.

Malitia quando est modica, voti transgressio est venialis, l. 6. c. 4. n. 8.

Majoratus.

Majoratus quando non constat scriptura, sed sola immemoriali praescriptione, an consecratur apposita clausula excludens religiosos, l. 7. c. 15. n. 7.

in Majoratum non succedunt religiosi professi in monasterio succedendi incapaci, nec monasterium ex eorum persona, ibidem n. 8.

in Majoratum an statim succedat sequens vocatus possessore proficiente in religione incapaci, ibid. n. 9.

Majoratus fit amplexum jurisdictionem habet, an succedat in illum monasterium capax succedendi nomine professi, ibid. n. 11. & 12.

Majoratus habentis annexam jurisdictionem institutor an possit

ET VERBORUM.

possit vocare monachos ad eius successionem, ibidem numero 14.

Majoratus quoties non transit in monasterium, sed professione amittitur, an reputetur proximior ad succedendum qui proximior est monacho tempore professionis, an qui tempore mortis, ibid. n. 17.

in Majoratum institutum ad conservandam agnationem, & familiam, an succedat monasterium, ibid. n. 18.

Majoratus institutor, quando petit arma, & nomen suum a successoribus decerni, an succedat monasterium succedendi capax in eam majoratum, ibid. n. 22.

in Majoratum, a quo excluditur perpetuo foeminae, an succedat monasterium, l. 7. c. 15. n. 24.

in Majoratus successione an monasterium praefertur filio naturali, ibidem n. 27.

in Majoratum an succedat monasterium, quando professus testatus fuerat ante professionem, ibid. n. 28.

Majoratus non potest considerari ut legatum annuum, sed est unicum jus, quod momento acquiritur irrevocabiliter, ibidem.

Majoratus institutio ad familiae conservationem, est opus profanum, l. 7. c. 8. n. 24.

Majoratus si sit talis, in quem nequeat succedere monasterium per patris illum possidentis professionem, an extinguatur usufructus, l. 7. c. 13. n. 72.

ad Majoratus successorem eligendum commissarius non potest se ipsum ad succedendum in eo eligere, l. 6. cap. 11. n. 55.

Majoratus institutus quocumque contractu revocabili, an irritetur secuta professione, l. 7. c. 3. n. 40.

Majoratus nullus per vota beneplacitum deditur, l. 7. cap. 5. n. 3.

Majoratum habens in Hispania quomodo in Societatem JESU admittatur, ibidem.

Majoratus suapte mutua fuit perpetui, ac in totius familiae favorem institui censentur, l. 7. c. 7. n. 26.

Majoratum an possit novitius instituire sine testamento, si ve contractu revocabili, l. 7. c. 3. n. 10.

Mandatum.

Mandatum speciale habeat oportet procurator ad professionem emittendam nomine absentis, l. 5. c. 3. n. 8. Etiam mandatum ad profectum in religione determinata, existitur, ibidem.

Mandatum superioris in dubio praesumitur justum, nec limites suae potestatis excedens, l. 6. c. 3. n. 3.

Masculi.

Masculi si statuto, aut consuetudine excludant foeminas a successione, an ille excludantur relicto filio professo in religione incapaci, vel capaci, l. 7. c. 3. n. 86.

Materia.

in Materia rathum venerorum an detur culpa venialis ratione parvitas materiae, l. 5. c. 6. n. 12.

in Materia poenali, lex, vel statutum loquens in plurali, habet locum in singulari, l. 7. c. 9. n. 12.

Matrimonium.

Matrimonium ratum an per professionem, & vota simplicia dirimatur, l. 5. c. 5. n. 35.

Matrimonium quibus commendataris in Hispania contrahere permissum, l. 7. c. 8. n. 28.

Matrimonium initum animo fraudandi substituti, an reddat legitimam prolem antea conceptam, & excludat substitutum in defectu legitime prolis, l. 7. c. 16. n. 54.

Matrimonium impuberes quod defectum aetatis non valet, vim sponsalium habet, quod aetate contrahi possunt, l. 5. c. 4. n. 104.

per Matrimonium vacant pensiones, sicut & beneficia, l. 7. c. 4. n. 13.

Matrimonium essentia perfecta, & integrè in quo consistat, l. 5. c. 1. n. 3. Sine quibus conditionibus essentia non consisteret, ibidem.

Matrimonium reddit ipso iure natura irritum quocumque aliud matrimonium initum ipso statante, ibid. n. 5.

Matrimonium contrahentes post solemne religionis votum, quomodo separandi, ibid.

inter Matrimonium vinculum, & voti solemnitas ut sic, quod sit dicrimen, l. 5. c. 1. n. 6.

Matrimonium futurum non impedit servitus, l. 5. c. 1. n. 6.

Matrimonium ratum praecedens an dissolvatur per simplicia beneplacitum, aut coadjutorum formatum, emissum in Societate JESU, ibid. n. 29.

in Matrimonio carnali malitia supplet aetatem, cum ex iure positivo pendat, l. 5. c. 4. n. 2.

Medicinae artem, seu chirurgiae absque incisione, & adulatione, an liceat religiosis, & clericis saecularibus exercere, l. 6. cap. 14. n. 17.

Melioratio facta filio per parentem, sit irrevocabilis sequente parentis professione, sicut morte naturali, l. 7. cap. 11. n. 9.

Mendicare.

Mendicare religiosi non esse integrum fuit error Vvicleffii, l. 7. c. 24. n. 1.

Mendicantes.

Mendicantes omnes antiquitus erant in communitatem successione incapaces, l. 7. c. 9. n. 2.

Mendicantes religiosi qualiter succedere possent in bona immobilia professi, magna olim fuit controversia, l. 7. c. 12. n. 1.

Mendicantes religiosi ob quid elemosynis fideliem sustententur, l. 6. c. 2. n. 60. Institutum eorum est spirituali proximorum saluti incumbere, ibid.

Mendicantibus transuentibus ad non mendicantes, quae poenae statuuntur, l. 6. c. 7. n. 109.

Mendicantes an sint qui actu mendicant, at possunt ex regula habere redditus, l. 6. c. 7. n. 113.

cum Mendicantibus omnibus praeter Minores de observantia, & Capucinos, hodie est dispenatum, ut habeant redditus, & possessiones in communis, ibid. n. 115.

Mendicantium nomine an comprehendantur Moniales subiectae ordinibus mendicantibus, ibidem n. 116.

Mendicitas.

Mendicitas an repugnet servare victualia, quando timetur fore, ut alio tempore haberi nequeant, l. 7. cap. 26. n. mero 14.

Metus.

Metus levis in foro conscientiae latus est, ut non excusetur auferens rem alienam a furto, l. 7. c. 19. n. 12.

Miles.

in Militum testamento quae sint peculiaria, l. 7. c. 3. n. 16.

Militibus solemnitatis iuris in testamento relaxatur propter eorum imperitiam, ibid. n. 18.

Militis commendatarii, qui matrimonium ineunt, an succedant in feudum, l. 7. c. 15. n. 47.

Militia.

Militiae se adscribere an possint subditi, sine non subditi de iustitia belli habitantes, l. 6. cap. 3. n. 15.

ad Militiam an promovetur statu dubius, l. 7. cap. 5. n. mero 21.

Ministeria.

Ministeria religioni a novitio exhibita quando non aequivalent expensis, an teneatur ad illas, l. 6. c. 10. n. 2.

Ministri.

Ministis monasterii an sit necessaria licentia specialis, in scriptis concessa ad ingressum, l. 6. c. 16. n. 32.

Minores.

Minores a die professionis reputantur naturaliter mortui, l. 7. c. 8. n. 2.

Minores de observantia, & Capucini sunt incapaces hereditariae successione, si ve ex testamento, si ve ab intestato, l. 7. c. 25. n. 4.

Minorum ordinis novitii an teneantur bona sua in pauperes distribuere, l. 7. c. 3. n. 4.

in Minorum ordine professi an competat jus nominandi ad emphyteosim, ac revocandae nominacionis factae, l. 7. cap. 14. n. 15.

Missiones.

circa Missiones qualiter votum solemne quartum obliget ad obediendum Papae, nullo petito viatico, & nulla excusatione proposita, l. 6. cap. 18. n. 6.

Modicum.

Modicum pro nihilo reputatur, l. 5. c. 4. n. 32.

Modus.

Modus cognoscendi, an is, in quem compromittitur sit arbiter, an potius arbiter, quis sit, l. 6. c. 13. n. 53.

Monachus.

Monachus non potest agere pro injuria sibi illata, nisi Prelatus absens sit, nec procuratorem reliquerit, l. 6. cap. 12. n. 5.

Monachus nequit injuriam sibi illatam remittere, cum sui juris minime sit, ac agendi iure destitutus, ibidem n. 7.

Monachum percussus, ut absolvatur ab excommunicatione, an debeat satisfacere monacho, an Abbati, ibid. n. 8.

Monachus vestitus, alia re spoliatus an possit absque licentia agere, ut restituatur, n. 9.

Monachus absque licentia superioris non potest constituere procuratorem, ut nomine ipsius in iudicio compareat, ibid. n. 10.

Monachus agens de licentia Abbatis, an debeat jurare de calumnia, ibid. n. 11.

Monachus quando est in studio de licentia Abbatis, vel in aliquo loco abdens, an possit agere, & habere vocem in electione Rectoris, ibidem n. 14.

Monachus si agere velit, ut in religione retineatur, vel expulsum restituatur, vel pro alimentis, vel pro expensis, vel pro quocumque iure sibi competenti, vel pro sua electione, vel contra superiorem, qui ipsi ius beneficio spoliavit, an sit ei integrum, ibid. n. 16.

Monacho accusanti, vel denuncianti Abbatem, an sint impetiae a monasterio ministrandae, & tunc detur actio monacho, & qualiter sit admittendus ad accusandum Abbatem, ibid. n. 20. An has expensas consequi debeat monachus habens peculium, ibidem n. 21.

INDEX RERUM,

Monachus adversus quem inquit Abbas, an debeat habere expensas à monasterio, ibidem num. 25. Monachus causam suae electionis prosequens an debeat expensas consequi à monasterio, ibidem num. 26. Monachus an possit accusare aliquem præter suum Abbatem ibidem num. 27. Non habet tunc expensas à monasterio, nisi utilitas monasterii vertatur in ea accusatione, ibid. num. 28. Monachus an interdici sit denunciatio, ibidem num. 30. Monachus accusans Abbatem an teneatur ei obedire licet pendente, ibidem num. 31. Monachus executor testamenti, an possit elemosinam, quam iustus est distribuere, suo monasterio pauperi applicare, l. 6. c. 11. nu. 53. An etiam sibi valeat applicare, ibidem num. 60. & 61. Monachus quidquid acquirit, est verè monasterii, ibid. Monachus regulariter non habet personam ad comparandum in iudicio, sive, ut actor, sive, ut reus, sine licentia superioris, l. 6. c. 12. num. 1. Monachi nomen ab unitate sumitur, quasi uni Deo vacare debeat, nec in alia dividi, l. 5. c. 1. num. 16. Monachus creatus Episcopus liberatur paupertatis voto, lib. 5. c. 2. num. 9. Monachus an succedat in majoratus Hispanos, l. 7. cap. 15. num. 25. Monachus, cuius erat jus patronatus, si præstaret virtute illius, an valeat præsentatio, l. 7. c. 14. num. 10. Monachus ex Papæ indulgentia testans non censetur ex proprio rellari, sed auctoritate Pontificia censetur ampliata distributo à monacho facta, ut valere possit post mortem, l. 7. c. 8. num. 47. Monachus ad dignitatem Episcopalem promotus, an possit testamentum ante professionem factum revocare, l. 7. cap. 11. num. 6. Monachi patre, aut filio secularibus interfecit, nec monacho, nec monasterio competit jus accusandi, aut pacis in eandem, l. 6. cap. 12. num. 26. Nec pretium ejus pacis infra consequitur monasterium, ibid. num. 37. Monachus per professionem reputatur mortuus civiliter, nec iam amplius testari valet, l. 7. c. 3. num. 54. Monachus an possit tempore ingressus per pactum sibi reservare dominium aliquorum bonorum, lib. 7. cap. 8. numero 19. Monachus an possit à Prælato cogi adire hæreditatem, l. 7. c. 12. num. 41. Monachus nihil potest agere absque Abbatis licentia, l. 6. c. 17. num. 14. Monachus potest de licentia sui Abbatis esse advocatus, vel procurator, cum id munus suscipit pro miserabilibus personis tuendis, l. 6. cap. 12. num. 27. Non tamen potest pro sibi consanguineis, si miserabiles non sint, ibidem num. 24. Monachus existens in scholis, vel in alio negotio, an possit pro expensis obligare monasterium, l. 7. c. 31. num. 15. Monachus habens proprium an sit à monasterio expellendus, l. 7. c. 20. num. 12. Monachus ineptus officio prædicandi an possit tuta conscientia præbici Ecclesie seculari, l. 7. c. 29. num. 40. Monachus in Episcopum, vel Cardinalem promotus an iiberetur religionis oneribus, & statutis, l. 6. c. 6. num. 34. Monachus Episcopus si deposuit Episcopatum, an teneatur ad Episcopatum redire, l. 6. c. 6. num. 28. Monachus an pro noxa dari possit l. 6. c. 14. num. 30. in Monachi bona succedens monasterium non est proprie hæres, nec iure hæreditario illi succedit, sed iure tutajdam acquisitionis naturalis, & accessorie personæ, l. 7. c. 12. num. 21. Monacho nullo iure indicta est excommunicatio, qui prætextu Episcopalis dignitatis habitum dimittit, & Episcopalem induit, l. 6. c. 6. num. 23. Monacho res data in seculo ea lege, ne illi integrum sit eam alienare, an transeat in monasterium eo proficiente, l. 7. c. 15. num. 66. Monacho non instituto an rumpatur testamentum patrum l. 7. c. 12. num. 10. Monachum alieni an possit petere à monasterio alimenta, l. 6. c. 9. num. 9. Monachus jus agendi nomine proprio non habet, ibidem num. 10. Monachi contumaces, & corrigi renuentes possunt à religione expelli, l. 6. c. 9. num. 3. Monachi apostatæ, vel fugitivi possunt ubique, & extra territorium apprehendi à suo superiore, l. 6. c. 3. num. 33. Monachus an possit clausura aliqua à Pontifice imponi l. 6. c. 2. num. 43. Monachus quando ratione novæ reformationis datur optio transgredi ad aliud monasterium, à quo debeat ali, l. 6. c. 9. num. 15. Monasterium non potest succedere in majoratum habentem jurisdictionem annexam, l. 7. c. 13. num. 72. Monasterium an succedat in majoratum professi, l. 7. cap. 15. num. 1. Monasterium in quale feudum succedere possit, l. 7. cap. 15. num. 36.

Monasterium.

Monasterium ingredientibus an sit testandi facultas, l. 7. c. 3. num. 2. Monasterium, vel Ecclesia an teneatur de deposito ipsi commutato, quando ejus culpa perit, instar aliorum, de posteriorum, l. 6. c. 14. num. 34. Monasterium an possit juvari beneficio restitutionis in integrum, quando dolo in re deposita deliquit, ibidem numero 36. Monasterio quando depositum factum censetur, ibid. num. 37. Monasterium an succedat in bona professi tanquam hæres, & iure hæreditario, l. 7. c. 12. num. 10. Monasterium dum vacat, neminem potest ad professionemmittere, l. 5. c. 4. num. 67. Monasterium succedendi capax quo iure succedat in omnia professi bona, de quibus ante professionem non disposuerat, l. 7. c. 12. num. 4. Monasterium quibus adionibus agit circa bona, quæ ratione monachi sibi competunt, ibid. num. 9. Monasterium succedens in religiofo bona an teneatur stare illius contractibus, & debita solvere ante professionem contracta, & ad alimenta iis, quibus tenebatur monachus, l. 7. c. 31. num. 1. Monasterium an succedat in majoratum, quando professus antea generalem renunciationem hæreditatis, aut bonorum, aut cuiuscumque juris fecerat, l. 7. cap. 15. numero 29. Monasterium si sit ex ordinibus mendicantibus, an teneatur monacho Abbate accusanti expensas ministrare, l. 6. c. 12. num. 22. Monasterium an teneatur expensas funeris monachi solvere qui extra monasterium moritur, l. 6. cap. 14. num. 5. Beneficium manuale si habeat, an expensis illius sepeliendus sit, ibidem. Monasterium non succedit in bona professi, nisi quatenus professus ille, cuius personam representat, habebat succedendi jus, l. 7. c. 6. num. 2. Monasterio, vel ingredientibus religionem, an competat jus irritandæ renunciationis ratione enormissimæ læsionis, ubi competens dos assignata est, ibid. num. 10. Monasterii superiores, qui in illo litteras habent superiores, possunt esse delegati ad litteras Pontificias, vel ejus legati exequendas, l. 6. c. 13. num. 78. Monasterii claustra ingredi an possit femina gratia medendi infirmo, aut ejus lædendi, l. 6. c. 17. num. 30. Monasterio vendente rem ad vitam monachi, an competat proximiori consanguineo jus retractus, lib. 7. cap. 14. numero 28. Monasterio monialium an possit untri beneficium patochiale in temporalibus, & spiritalibus, lib. 7. cap. 29. numero 190. Monasterii monialium nomine quid continentur, ut illud ingredi non liceat, & an liceat monialem, & seculari rem esse simul, ita ut neutra clausuram violat, lib. 6. c. 16. num. 11. Monasterium si sit auctoritate Apostolica soli superiori conventuali subditum, an possit Provinciales, & Generales cognoscere de licentia per hunc data, an sit iusta, ibidem num. 16. Monasteria monialium an frequentare liceat, lib. 6. cap. 16. num. 107. Monasteria Sanctæ Clare an possint bona immobilia, & proprium in communi habere, ac proinde succedant in bona monialium professorum, l. 7. c. 12. num. 2. Monasteria quæ sint succedendi capacia, l. 7. c. 12. nu. 1. Monialis licite egressi an teneatur finita egressus causa redire statim ad monasterium, l. 6. c. 15. num. 60. Monialis an iuste concedatur licentia claustro egrediendi, causa medendi morbo ita periculoso, ut desperetur salus ea non egressa, l. 6. c. 15. num. 38. Moniali inter agenti, aut legitime extra monasterium existenti, an interdici sit ingressus in aliud vel ejusdem, vel diversi ordinis, l. 6. c. 16. num. 9. Monialem quantumvis occulte fornicantem cum DD. negant posse velum suæ consecrationis, & benedictionis suscipere, de quo velo intelligant, lib. 5. c. 5. num. 22. Moniales ordinum Prædicatorum habentes sexdecim annos, an possit profiteri in mortis articulo ante annum novitatus, l. 5. cap. 4. num. 16. Moniales qualiter teneantur obedire Abbatis, & quam potestatem illa habeat, l. 6. c. 1. num. 17. Moniales an expelli possint à monasterio propter incorrigibilitatem, l. 6. c. 9. num. 6. Moniales conversæ professæ existentibus in domibus monasterii contingit ad petendas elemosinas si ad inutilia, aut prava exeant, an incurrant, l. 6. c. 15. num. 71. Monialium frequens visitatio an non solum interdicitur, sed etiam omnis accessus, l. 6. c. 16. num. 106. Moniales tempore D. Augustini clausuram non servabant, l. 6. c. 15. num. 3. Monialibus qualiter scilicet iure Pontificio clausura indici poterit ea ad quam ex vi suæ professionis, aut regulæ tenebantur, ibidem num. 5. Moniales professæ ordinum militarium S. Jacobi Calatravæ, & Al-

ET VERBORUM.

& Alcantaræ, an clausura astringatur, ibidem numero 10. Monialibus an licitum sit transire ad ardiorem religionem, l. 6. c. 7. num. 5. Moralibus quod est valde difficile, reputatur impossibile, l. 6. c. 2. num. 53. Morienti novitio ab intestato quis succedat, lib. 7. cap. 5. num. 51. Mors civilis equiparatur naturali, quando in casu de quo agitur, ex negotii qualitate est eisdem effectus, cujus esset mors naturalis, l. 7. c. 15. num. 31. Mors civilis per professionem an habeat eundem effectum, quem naturalis, l. 7. c. 4. num. 68. Mortis tempore potest professus non tanquam testator, sed tanquam peritorum elector disponere, l. 7. c. 8. nu. 8. cum Mortis periculo non obligat lex ecclesiastica, nisi in rarissimo necessitatis casu, l. 6. c. 18. num. 5. Morte professi non expirat jus patronatus annexum bonis, secus verò annexum personæ, l. 7. c. 14. num. 6. Mortuus civiliter per professionem, nequit in primum statum redire, ut res suas recuperet, l. 7. c. 11. num. 5. Mortuo monacho post delatam hæreditatem, & nondum aditam, an possit monasterium adire, l. 7. cap. 12. nu. 44. & seqq. Motus. Motus proprius Pii V. & Gregorii XIII. in quo differant quoad penas statutas in admittentes fornicias intra monasteria, l. 6. c. 17. num. 35. Motus proprius Pauli V. Postquam divina bonitas, an de solis veris apostatis intelligatur, l. 6. c. 8. num. 10. Mulier. Mulieri an sit integrum omnia bona in dotem dare absque infirmatione, l. 7. c. 12. num. 39. Munus. Munus advocati, aut procuratoris in quibus casibus possit religiosus obire, l. 6. c. 13. num. 18. & seqq. Munera publica censentur quasi militaria, l. 7. c. 13. num. 24. Mutatio. Mutatio status alienantis non officit iuri iam quæsitto per eum, in quem alienatur, l. 7. c. 3. num. 61. Mutuum. Mutuum male expensens religiosus an gaudeat beneficio Macedoniani, idque habeat locum in foro conscientie, l. 7. c. 31. num. 22. Mutus. Mutus an possit nutibus, & facto ipso profiteri, l. 7. cap. 12. num. 32. Natale Domini. Natale Domini quando incidit in sextam feriam, an Religiosus creatus Episcopus licite possit vesci caribus, cui iuxta suæ religionis constitutiones is ejus interdicius erat, l. 6. c. 6. num. 20. Nativitas. Nativitate filiorum ut revocetur donatio prius facta, lex disponens procedit in veris filijs, l. 7. cap. 3. num. 41. Necessitas. Necessitatem importantia omnia verba æquipollent præcepto, l. 6. c. 4. num. 38. Negatio. Negationis ea est natura, ut quidquid post se invenit, desinat, ejusque oppositum ponat, l. 6. c. 15. num. 36. Negligentia. Negligentia in omni ignorantia culpabili reperitur, l. 6. c. 8. num. 42. Negligentia ignorantis imputari nequit, l. 5. c. 4. num. 46. Negotia. in Negotiis Abbatis monasterii, vel ad ipsum accusandum, aut denunciandum, an possit religiosus esse procurator, vel advocatus, l. 6. c. 13. nu. 19. Immo, in negotiis cuiusvis religionis ejusdem religionis potest id munus obire, cum licentia superioris, ibid. nu. 20. An extendatur etiam ad negotia religionis diversæ religionis, ibidem num. 21. Nepotes. Nepotes quo iure avo succedant, l. 7. c. 7. nu. 41. & 42. Nobilitas. Nobilitas professi an amittatur per professionem, l. 7. c. 12. num. 12. Nobilitas est quoddam sanguinis jus, & subinde naturale, ac incommutabile, ibidem num. 13. Nobilitas. inter Nobiles iure sanguinis, & nobiles ratione solius privilegii quantum discrimen, l. 5. c. 1. num. 26. Non potest. Non potest, adum reddit nullum, saltem quando res non interdicitur ob solum personæ honestatem, sed ob ipsius vitam, l. 6. c. 12. num. 10.

Novitius. Novitius reslire si velit, non tenetur ad regulas, vel superiorum præcepta l. 6. c. 10. num. 1. An teneatur à monasterio recedens solvere expensas in suis alimentis consumptas ibidem num. 2. Perseverare volens an obligetur præceptis regulæ, & superiorum, ibid. num. 6. Novitius delinquens an possit puniri à Prælato Regulari, vel à iudice seculari, aut ecclesiastico, ibidem num. 9. Novitium percussus qua ratione innotetur sententia excommunicationis, ibidem num. 10. Novitii sicut favore religionis eximuntur instar professorum à civili potestate, sic etiam ab Episcopali, dum in probatione versantur, ibidem num. 11. Novitii possunt perpetuo carceri damnari, ibidem num. 13. Novitii an sint immunes à solutione gabellarum, ibid. nu. 15. & 16. Novitii an possint excommunicari à proprio Episcopo, vel à religionis Prælato, ibidem num. 17. Novitii an possint ad ordines promoveri, l. 6. c. 10. num. 18. Et à quo Episcopo initiari debeant, ibidem num. 20. Novitii dedicatio est pura, & non conditionalis, quamvis mutabilis, & resolvenda in eventum conditionis, si religio non placuerit, ibidem num. 21. Novitius gaudere privilegijs religionis factis est probabile, ibidem num. 22. Novitius qui renunciar, an possit in testamento revocare eandem donationem, l. 7. c. 5. num. 50. Novitii obligatio nullam vim habet, nisi sequuta professione, ibid. Novitius non censetur bona donare religioni, nisi cum actu profectur, l. 7. c. 3. num. 92. in Novitii bona an succedat monasterium quoad suam legitimam, ibidem num. 93. Novitius an teneatur alimentorum expensas solvere, ibid. num. 95. Novitio reservantur residui beneficii ipsius fructus, quia est verè beneficiarius, l. 7. c. 4. num. 18. Novitio exeunti restituendi sunt fructus beneficii, ibidem num. 19. Novitio an possit conferri beneficium ecclesiasticum, ibid. num. 20. Novitio mortuus ab intestato, quando monasterium est incapax, quis stando in iure antiquo succedat, lib. 7. cap. 3. num. 90. Novitius minor vigintiquinque annis, an possit disponere de bonis absque auctoritate tutoris, & decreto iudicis, ibid. num. 22. Novitius testans an teneatur relinquere legitimam ascendentibus, & descendentibus, l. 7. c. 3. num. 7. Novitius potest accusare, transigere, ac pacem inire, sive sibi, sive suis injuria irrogetur, l. 6. c. 12. n. 34. Et ideo legitima standi in iudicio personam habet, ibid. Novitio interfecto, jus accusandi, & pacis in eandem, & compositionis accipiendæ, an pertineat ad monasterium, vel ad quem, ibidem num. 35. Novitius, vel sis, qui in Societate IESU vota biennii emiserat, an interdicitur officium advocati, aut procuratoris, l. 6. c. 13. num. 2. Novitius minime amittit feudum qualemcumque illud sit, atque adeo religionem egressus illud retinebit, l. 7. c. 15. num. 34. Novitius absque iusta causa expulsus jus habet agendi contra religionem, nec expellatur, l. 5. c. 4. num. 59. Novitius non est verè monachus nec religiosus, l. 5. cap. 5. num. 12. Novitius an retineat qualemcumque majoratum in seculo possessum, & in qualemcumque succedat, etiam in eo sit clausula excludens religiosos, l. 7. c. 15. num. 2. Novitius an possit cedere iuri suo, ut vel novitatus, vel professio ante legitimam sint ætatem, l. 5. c. 4. nu. 23. Novitorum privilegijs an gaudeat admittis ante pubertatis annos ad religionem, ita ut ipsum percussus sit excommunicatus, ibid. num. 24. Novitius an possit sepulturam eligere, l. 6. c. 14. nu. 10. Novitius si moriatur absque sepultura electione, ubi sit sepeliendus, ibidem num. 11. Novitii quibus expensis sint sepeliendi, ibid. num. 12. Novitius ut omnes in specie religionis aperitates experiantur, non est opus, l. 5. c. 4. num. 28. Et consequenter nec religionem omnes ejus mores in specie experiri requiritur, ibid. Novitius in testamento an teneatur aliquid relinquere monasterio, l. 7. c. 2. num. 8. Novitius an possit testari de spe, quam habet succedendi parentibus superstitibus, ibid. num. 9. Novitii bona an acquirantur monasterio, revocabiliter tamen, ibid. num. 11. Novitius in religione capaci succedendi an possit testari de usufructu, vel annuo legato sibi relicto, ibidem numero 12. Novitius si heredem instituit monasterium, an maneat revocata hæredis institutio, si ab eo recedat, ibidem num. 14. Novitius inducere, ut aliquid monasterio relinquatur, an religiosus sit interdicius, ibidem num. 15.

INDEX RERUM,

Pensionis habenda an sit capax regularis, lib. 7. cap. 29. nu. 92. & 93. Pensiones novitii etiam in Societate JESU, an vacant tempore novitatus per professionem, aut vota biennii, l. 7. c. 4. nu. 13. Pensione largi dicuntur beneficia, ibid. Persona monachi non est legitima ad comprehendendum in iudicio, l. 6. c. 12. n. 12. Persona in monasterium transeunte, transeunt quoque accessione eius bona, l. 7. c. 12. n. 21. Persona dantis, & accipientis quomodo verè salvetur diuersio, applicante sibi distributore elemosinam, l. 6. c. 11. n. 54. Pessis. Pessis tempore an teneatur religiosus non fugere, sed obedire Prælo iubenti ipsum interire infirmis, ac eis sacramenta ministrare, l. 6. c. 2. n. 54. Pena. Pena spiritualis si apponatur, manifestè colligitur aliquam in transgressione culpam esse, l. 6. c. 4. n. 47. Pena non necessario præsupponit culpam, sed potest absque culpa imponi, licet non absque aliqua causa, l. 6. c. 4. n. 11. Et tunc pena non habet veram penam, sed cuiusdam penalitatis rationem, ibid. Penam cum leues sunt, possunt pro veniali imponi, lib. 6. c. 4. n. 54. Penam magnitudinem transgressoribus impositæ, quæ pro solo mortali infligi potest, indicat transgressionem esse mortalem, ibid. n. 56. Pena sola temporalis quando transgressoribus imponitur, an obliget lex eam indicens ius aliqua culpa, ibid. numero 57. Penam comminatio non infirmat legis vires, sed corroborat, cum apponatur ad maiorem observantiam legis merito, ibid. n. 59. Penam mortis, mutilationis, infamiae, carceris, saltem in religionibus, & pena gravioris culpæ in illis, na pena exilii, trirerium, flagellationis, & confiscationis bonorum, an sint indicium obligationis ad culpam mortalem, ibid. n. 64. Penam quæ statuatur contra religiosos admittentes feminas intra sua monasteria, l. 6. c. 17. n. 34. Penam late in aliquis constitutionis violatores non ligant deficientes in aliqua levi solemnitate, lib. 6. cap. 16. numero 30. Penam olim matrimonio clandestino infligere dum id erat validum, an cessent post Tridentinum, quod illud irritum reddidit, l. 5. c. 4. n. 10. Penam alicui statui statui locum non habent, quando actus irritus sit, ibid. Penam proprietatis an incurrat religiosus male expendens ex superioris licentia, l. 7. c. 19. n. 25. Penas, & maxime graves, restringere oportet, lib. 6. c. 15. num. 70. Pontifex. Pontifex Romanus duplici nomine est superior religiosorum, & quomodo, l. 6. c. 1. n. 8. Pontificis præcepta transgrediens religiosus non est duplicis malitiæ reus, ibid. n. 9. Pontifici in omnibus licitis potius est obediendum, quam aequalis regularibus, ibid. n. 10. Pontifex an sit dominus beneficiorum, ac fructuum eorum, vel dispensator, l. 7. c. 29. n. 96. Pontifex an de facto soleat concedere monachis testandi licentiam, l. 7. c. 8. n. 61. Pontifex an possit præcipere religiosus, ut ad Indos convertendos pergant, l. 6. c. 4. n. 48. Pontifex solus an dispenset, ut illegitimus professus fiat Prælati, l. 5. c. 5. n. 17. Pontifex si dispenset absque iusta causa cum sacris ordinibus iniuncto, ut uxorem ducat, an teneat dispensatio, validumque sit matrimonium, l. 5. c. 2. n. 3. Pontifex potest dispensare in solemnibus castitatis voto à profectis emissio, ibid. n. 4. Ut hoc licitè fiat, desideratur publicæ utilitatis causa, & urgentissima, ibid. n. 5. Pontifici an sit integrum dispensare cum professo, ut matrimonium ad tempus ineat, vel ea lege, ut prole habita ad religionem redeat, ibid. num. 6. An si absque iusta causa dispenset, teneat matrimonium, postquam licitè iniit, & eo inito peti & reddi debet, ibid. n. 7. An possit dispensare in solemnibus voto paupertatis, ibid. n. 8. & 9. Pontifex non potest pro libito, & absque causa, bona aliarum religionum (præter Franciscanos) illis auferre, & dare cuiusque, l. 7. c. 18. n. 10. Pontifex an soleat concedere regularibus gratiam ad beneficium alterius ordinis assequendum absque translatione, l. 7. c. 29. n. 30. Pontifex Romanus an possit cogere religiosos ad archidione vite regulam servandam, quam prima sui instituti norma postulat, l. 6. c. 2. n. 21. Pontifex an possit absque causa dispensare cum Episcopo, ut de redditibus Episcopatus ceteretur, l. 7. c. 8. num. 48.

Pontifex generaliter aliquid concedens non censetur derogare iuri communi, ibid. n. 51. Pontificis solius Romani est, facultatem transeundi ad eamque strictam religionem concedere nulla legitima causa transgressi substatente, l. 6. c. 7. n. 42. & 64. ex Pontificis licentia an possit testari religiosi, lib. 7. c. 8. num. 4. Pontificis solius est edere decretum reddens irritam professionem, l. 5. c. 4. n. 70. Pontificem concedere monacho licentiam testandi, an sit dispensare in voto paupertatis, l. 7. c. 8. n. 46. Portio. Portio congrua ex fructibus beneficii novitii vicario inferuitore est reservanda, eaque est per Episcopum taxanda, l. 7. c. 4. n. 14. Possessor. Possessor malæ fidei nullo tempore præscribit, lib. 7. c. 29. num. 26. Possessor propriè non dicitur habens jus solius administrationis, l. 7. c. 18. n. 10. Possessio. Possessio car non transferatur absque traditione, l. 7. c. 12. num. 25. Possessio civilissima, & facta quæ appellatur, lib. 7. cap. 12. num. 29. Possident. Possidentis conditio in dubio est melior, l. 5. c. 4. n. 20. Potestas. Potestas eadem exigitur in actu dissolvendo, quæ in ipso constituendo, l. 7. c. 11. n. 5. Potestas immediati Prælati est eminenter in Provinciali, & tota utriusque potestas est eminenter in Generali tamquam in totius religionis capite, l. 5. c. 4. n. 71. Potestas revocandi testamenti, quam religiosus sibi reservat, pugnat cum professione religionis, lib. 7. cap. 11. numero 29. Potestas quando à principio conceditur limitata aliis non habenti, actus illam excedens est nullus, est non addatur decretum irritans, l. 5. c. 4. n. 26. Potestas patria cur per professionem extinguatur, l. 7. cap. 3. num. 50. Præbenda. Præbenda viventis cur non possit conferri alicui privato, at possit alicui collegio, l. 7. c. 2. n. 55. Prædicatorum ordo. Prædicatorum ordo cur à nonnullis asseratur cæteris religionibus absolutè perfectior, l. 6. c. 7. n. 19. Præceptum. Præceptum ut ad mortale obliget, est opus materiam esse gravem, & unde gravitas desumenda, l. 6. c. 4. n. 24. Præceptum non impeditur velle an equiparetur quoad culpam contemptum, l. 6. c. 4. n. 22. Præcepti obligatio non est ipsa præcepti substantia, sed effectus eius, l. 6. c. 4. n. 26. Præceptum tendendi ad perfectionem quando delinquatur, l. 6. c. 5. n. 6. Præcepta spiritualia quæ dicantur, l. 9. c. 1. n. 19. Præcepta imponere in virtute Spiritus sancti, & Sanctæ obedientiæ, ex Ecclesiæ iure pertinet ad solos Prælatos ecclesiasticos potestate spirituali præditos, ibidem num. 21. inter Præcepta Prælati, & Abbatis in quo versetur differentia, ibid. n. 29. Præceptorum potestatis civilis, & domesticæ finis quis sit, ibid. n. 30. Præcepta oretionis imposita an obligent ad culpam, & qualem culpam, quomodo dijudicandum, lib. 6. cap. 4. num. 69. Præcepta duo incompossibilia cum concurrant, id quod magis obligat, est præponendum, l. 6. c. 3. n. 2. Præceptorum collectio est lex, l. 6. c. 4. n. 67. Prælati. Prælati officio fungitur in omnibus Abbatissa, quorum familia capax esse potest, l. 5. c. 5. numer. 19. Officium eius tantum facit Tridentinum, ut non nisi quadragenariam, & potest octavum professionis annum eligendam esse decernat, ibid. Prælati. Prælati Regularis an possit aliquid præcipere sub excommunicatione reservando sibi eius abolitionem, l. 6. c. 1. num. 15. Prælati iure communi potest reservare sibi abolitionem excommunicationis à se late, ibid. n. 16. Prælati immediati Religionis an possit munus executoris testamenti obire alicuius sui superioris licentia, l. 6. c. 11. n. 5. Prælati si imponat præceptum, ut moniales teneantur in aliquo casu obedire Abbatissæ, an sit mortale ipsi non obedire, l. 6. c. 1. n. 25. Prælati Regularis an possit cogere subditos parochorum manus inter Indos obire, l. 6. c. 2. n. 50. Prælati non curans Religiosos in communi vivere, & sustinere vitare, an sit in bono statu, l. 7. c. 19. n. 27. Prælati Religionis non est dominus bonorum monasterii, nec

ET VERBORUM.

rii, nec eorum quæ datur Religio, sed administrator, l. 7. c. 10. n. 21. Prælati an possit monachum habilem facere ad duo sui ordinis beneficia, l. 7. c. 29. n. 78. Prælati Pontifice inferior potest dispensare in religio ad minus strictam Religionem transiit, lib. 6. cap. 7. numero 53. Prælati immediatus conventus potest licentiam transeundi ad strictiorem Religionem concedere, & si ille sit transeurus, eam petiturus est à Provinciali, & Provincialis à Generali, & hic à Romano Pontifice, ibidem num. 59. Prælati Pontifici inferior an possit cum Religioso professo dispensare, ut testetur, l. 7. c. 8. n. 5. Prælati an obligetur ex pacto inito cum suo Religioso, l. 7. c. 8. n. 15. Prælati præceptum habetur in dubio pro legis interpretatione, l. 6. c. 3. n. 10. Prælati præceptum an magis obliget quam conscientia erronea, ibid. n. 13. Prælati Religionis licentia an desideretur, ut novitius ordinetur, l. 6. c. 10. num. 22. At an possit licentiam dare, aut litteras dimissorias conferre, ut à quocumque Episcopo possit ordinem suscipere, ibid. Prælati præcipiunt quæ sunt supra regulam, aut præter illam, teneatur subditis obedire, l. 6. c. 2. n. 13. & 14. Prælati peccata occulte denunciare an sit integrum, quando creditur utilitatis correcturus, l. 6. c. 18. n. 46. Prælati religionum an possit eligi in Judicibus conservatores, l. 6. c. 13. n. 79. Prælati religionum an liceat applicationes extraordinarias indicere, ut mulieres ingredi possint, l. 6. c. 17. n. 23. Prærogativa. Prærogativa professionis an sit, ut omnem irregularitatem antea contractam deleat, l. 5. c. 5. n. 9. Præscriptio. Præscriptio contra Ecclesiam non interruptur, sed suspenditur, dum ea vacat Prælati, l. 5. c. 4. n. 55. Præscriptio incepta contra defunctum, cui pupillus successit, dormit, dum ætas pupillaris durat, ibid. Præscriptio, vel possessio non dicitur interrupta, quando est modici temporis interruptio, l. 5. c. 4. n. 32. Præscriptio non currit contra Ecclesiam minori tempore quam quadraginta annorum, l. 7. c. 12. n. 14. Præscriptio quanti temporis requiritur, ut beneficium secularè transeat in regulare, l. 7. c. 29. n. 16. Præsentatio. Præsentatio facta à solo Prælati an sit valida, lib. 7. c. 14. num. 8. Præsumptio. Præsumptio una eliditur per alias fortiores, l. 7. c. 1. n. 10. Præsumptio est juris potius, l. 7. c. 2. n. 38. Præsumptio an deducatur ex intervallo temporis à die testamenti conditi usque ad ingressum in novitatum, an præmissa ingressus cogitatione conditum sit testamentum, necne, l. 7. c. 3. n. 32. Præsumptioni an sit locus in foro conscientiæ, lib. 7. c. 16. num. 1. Pretium. Pretio comparata nobilitas accidentaliter in saculo, an deperdatur per professionem, l. 7. c. 12. n. 13. Primogenium. Primogenium an possit profectus incurrere, l. 7. c. 8. n. 20. Primogenium revocabile in contracta vim ultimæ voluntatis quoad effectus obtinet, l. 7. c. 3. n. 53. Primogenia indituta in familia conversationem non conveniunt monachis, utpote qui tales agnati non sint, in quibus familia, & agnatio conservari possit, lib. 7. c. 15. num. 15. Princeps. Princeps vovens ire in subdium terræ sanctæ, an possit in professionem commutare, l. 5. c. 5. n. 52. Princeps licentia ad institutum majoratum ex filiorum legitimis, an præjudicet filii, qui tunc sunt clerici, vel monachi, l. 7. c. 12. n. 19. Principis facultas, ac legis equiparatur, l. 7. c. 9. n. 33. Prior. Prior claustralis cur non possit esse delegatus ad litteras Pontificis, vel eius legati exequendas, l. 6. c. 13. n. 75. Proposita. Proposita officium an desideretur virginitas, lib. 5. c. 5. num. 2. Prioratus manuali qui præest monachus, potest in illo Prioratu sepeliri, iuxta sui Abbatis voluntatem, l. 6. c. 14. num. 9. Privatio. Privationis officiorum pena, & inhabilitatis ad illa, an incurratur absque aliqua Judicis sententia, lib. 6. cap. 17. num. 38. Privilegium. Privilegium Pontificum concessum feminis ad ingressum

in virorum monasteria an proficiat quando statutis monasteriorum is ingressus interdicitur, l. 6. c. 17. n. 32. Privilegium sine restrictione concessum, non est limitandum, l. 6. c. 17. n. 43. Privilegium, ut bona post clericatum acquisita sint quasi castrensia, an habeat locum in omnibus clericis etiam primæ tonsuræ, l. 7. c. 13. n. 32. Privilegium habentibus, ne liceat transiit ad strictiorem religionem, an id liceat, l. 6. c. 7. n. 10. Privilegium personale non solum dicitur, quod alicui personæ private conceditur, sed etiam quod certo personatum generi, l. 6. c. 16. n. 19. Cum persona extinguatur, ibid. Privilegia realia sunt perpetua, & ad posterum in perpetuum transeuntur, ibid. Privilegium tollens unum, non tollit aliud, lib. 6. cap. 7. num. 115. per Privilegium quæ fieri possunt, valent quoque consuetudine legitime præscripta induci, l. 7. c. 8. n. 63. Privilegio miserabilium personarum an gaudeant monasteria, l. 7. c. 31. n. 26. Privilegio excludendi substituti ut clericus fruat, quoties conditio exigatur, l. 7. c. 16. n. 22. Privilegio fori gaudent novitii, ac proinde convenire non potest coram Iudice seculari, l. 6. c. 10. n. 10. Privilegio fori omnes gaudentes dicuntur personæ ecclesiasticæ, l. 7. c. 13. n. 46. Privilegio Apollonico clauso, an sit integrum commendatariis testari, l. 7. c. 8. n. 27. Privilegia, quæ olim habebant commendatarii ad testandum, an calla sint per motum proptium Pii V. ibid. & num. 30. Privilegia semel per leges civiles ecclesiasticis concessa, an possint per Principes seculares auferri, lib. 7. cap. 12. num. 18. Privilegia, & constitutiones denegantia religionis applicationem à correctione forum superiorum, quomodo intelligenda, l. 6. c. 8. n. 120. Privilegia in dubio ultra jus commune an aliquid operari debeant, ibid. Probatio. Probationis anno minime vacant beneficia novitii, cum tunc nulli conferri possint, l. 7. c. 4. n. 2. Probationis biennio absoluti qui vota in Societate JESU emittunt, sunt verè ac proprie religiosi, non secus ac profecti ejusdem religionis, ac cuiusque alterius, lib. 5. c. 1. n. 17. Processio. Profectionis, vigiliæ, Missæ, vel alterius cuiusvis officii intra monasteria virorum celebrati causa, an licet fameminis in ea ingredi, l. 6. c. 17. n. 22. Procurator. Procurator ut nomine absentis validè profectur, quot conditiones requirantur, lib. 5. cap. 3. n. 8. Per seipsum exequi debet, nec poterit substituere, nisi hoc specialiter ipsi committatur, ibid. Ad ipsum constituendum non desideratur scriptura, nec unitas sexus, ibid. num. 9. Nec ætas determinata, aut alia qualitas, præter eam quam jus naturale possit ad explicandum nomine alterius consensum, ibid. n. 10. Procurator esse non potest religiosus, neque ex mandato alicuius ad id dato procuratorem sustinere, sine superioris licentia l. 6. c. 13. num. 12. Si habeat licentiam, ut sit procurator, an possit absque alia superioris licentia substituere, ibid. n. 13. Prohibentur multa fieri, quæ tamen facta tenent, l. 5. c. 5. num. 20. Prohibitio. Prohibitio omnis præceptum abstinendi se à re prohibita continet, l. 6. c. 4. n. 34. Prohibitio expressa hominis tollit prohibitionem legis iure aliquo speciali inductam, l. 7. c. 12. n. 25. Professus. Professus tacita potest compelli, ut expressè in scriptis profectur, ut in posterum valeat eius professio probari lib. 5. c. 2. n. 6. Similiter potest religionem compellere, ut exprellam eius professionem admittat, ibid. Professus nequit esse Prælati nisi expressè fuerit professus, ibid. Professorum habitus susceptus post novitatus annum, non indiget tridui delatione ad professionem tacitam inducendam, ibid. n. 24. Professorum habitus si sola distinctione latentis scernatur à novitiorum habitu, tunc per annum illius delationem completa puberitate, inducitur professio tacita obligans illi religioni, cuius est habitus, ibid. n. 31. Professus ad aliam religionem transiens, an possit ante annum profiteri, l. 5. c. 4. n. 12. Professus à religione expulsus in perpetuum, est teneatur ad votum castitatis, valde tamen dubium est, an teneatur ad obedientiam, & paupertatem l. 5. c. 1. n. 12.